

zamáčkne tlumiče :) Naštěstí jsem bratra označil jako mechanika a mí dva američtí šroubovači ošálili security a prošli s námi. Což byla pro potíciho se Liborka v tu chvíli velmi pozitivní zpráva. Lepší než se tam s tím prát o samotě s bratrem.

A začínáme.

Stojíme se závodníky v řadě před nejslavnější budovou v Texasu, nad hlavou nám proletí tři tryskáče a začne hrát americká národní hymna. Hymna ve velmi bluesovém podání, kterou zpíval takový mladý Frank Sinatra křížený s Michaellem Jacksonem, a bylo to hustý.

Potom měl guvernér Texasu svůj proslov, kde nám popřál štěstí, a my se šli rvát o slávu, prachy a dobrej pocit.

Jako první na řadu přichází můj kamarád z africké Botswany Allastayer, který se do Texasu kvalifikoval takzvanou předkvalifikací, která se jela před měsícem v Las Vegas. Trochu problém je, že X Games, jelikož jsou svátkem extrémních sportů a jsou si

Tak, a kráčím závodit.

Rozprava s jezdci před závodem.

Zahráli nám americkou hymnu.

vědomy toho, že jezdci sami chtějí jezdit X Games, nevyplácejí žádné peníze na cestu. Ani neproplácí letenky, což je pro nás FMXery dost nepochopitelné. Když si k tomu představíte kluka z Afriky, který žije tak trochu z měsíce na měsíc a kterého jsem při jednom z našich společných španělských obědů tak trochu „přemluvil“ k tomu, aby se na onu předkvalifikaci vydal... Naštěstí se v předkvalifikaci umístil do top 3, a tak se jeho sen závodit na X Games stal skutečností. Ale! Výlet do Vegas, půjčit si auto, motorku – to vše stojí cash.

A v předkvalifikaci se samosebou nevyplácí ani prize money. Ze snu se stává trochu noční můra. Představte si, že stojíte v Texasu na největším pódiu extrémních sportů v USA a nemáte ani floka, protože jste kolem pěti tisíc dolarů utratili za předkvalifikaci, dalších pět tisíc vás stojí Texas (jenom mě Texas stál deset tisíc – bratr, kamera, výlet, točení). Jste chudý kluk z Botswany a před vámi se houpe bílá laťka a kolem vás stojí desetitisíce lidí.

Víte, že když shodíte, nebude sláva, nebudou prachy a bude stres.

Ali se rozjíždí na první pokus a shazuje. Myslím, že všechny nás to zamrzelo. Alimu vztekem vytryskly slzy na skla motokrosařských brýlí a s křikem jel na svůj druhý a možná i úplně poslední skok na X Games (když shodíte, máte ještě jeden pokus, když shodíte dvakrát, jedete domů).

Ali svůj druhý pokus dal a nakonec skončil na pátém místě a odvezl si domů nějaký cash, zkušenosti a klid.

Já jsem první pokus zvládl dobře, okoukával jsem styl i drážky ostatních a zkoušel skok najíždět zleva i zprava. Laťka se posouvala stále nahoru a jezdci po jednom pomalu odpadávali. Josh Hansen (freerider, mistr USA v superkrosu a stylač) nedal, Ali out, vítěz Best Whip Monster Cupu a X Games Whip Parson out, Mat Buyten (deset medailí ze step upu) out a zbývali jsme čtyři poslední. Já, Massimo, Brice a Renner. Všichni tak trochu favoriti. A všichni jsme se laťky ani nedotkli, až se vyšplhala do výšky kolem deseti metrů, kde se lámal chleba. Ani jsem si neuvědomoval, jak blízko laťce jsem lítal já. Při pokusu na 36 stopách se dotýkám předním kolem laťky a ona zůstává poskakovat na místě. Vypadá, že

A šlo se skákat přes laťku.

spadne, vtom se i mé zadní kolo zlehka dotýká laťky, opatrně ji dostává zpět na její místo a laťka nepadá. Pod helmou slyším diváky, jak heknou a potom začnou tleskat, v tu chvíli jsem si je tak trochu získal. Na 37 stopách opět lehce strčím do laťky, ale opět držím. Už se tam vedou řeči, že to není možné! Když skáče Podmol, má tam dva anděly, který laťku přidržují. Renner, největší favorit a loňský vítěz, shazuje, v tu chvíli už se tak trošku zbývající tři vidí na „bedně“, ale Renner se druhým pokusem zachraňuje a je zpět ve hře. Výška 38 stop a jako první nastupuje italský hřebec Massimo.

Shazuje dvakrát, i když se snažím nebyť škodolibý, pocítuji vnitřní radost a je mi jasné, že když tuhle výšku skočím, jsem v top 3. Uplácali jsme s bratrem drážku a jdu na to, bohužel jsem první pokus shodil. Začal jsem se potit a hecovat se na pokus číslo 2. To dáš! Jsme tu pro medaili! V hlavě mi běhá Joshův hlas z videa: „Tatínku, nepřemýšlej o tom! Vyhráj!“ Věřím si, vím, že to dám. Při trochu agresivnějším rozjezdu mi ale lehce prohrábne zadní kolo. Víím to a snažím se nepatrnou chybu napravit držením plného plynu na samou hranici možností, ale i tak shazuju. Ten pocit zklamání.